

77 poviedok na večery a noci

*Starodávne rozprávky
(kratsšie)*

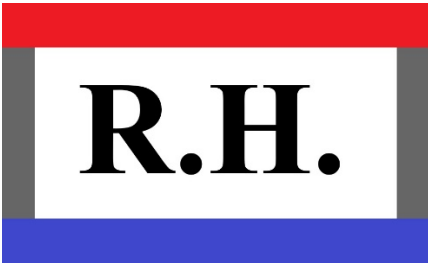

R.H.

Andrew Lang
Róbert Hodoši

I.

II.

PDF

ISBN 978-80-570-5225-8

EAN 9788057052258

EPUB

ISBN 978-80-570-5226-5

EAN 9788057052265

MOBI

ISBN 978-80-570-5227-2

EAN 9788057052272

III.

Názov: 77 poviedok na večery a noci

Podtitul: Starodávne rozprávky, kratšie

Séria: Poviedky na večery a noci #7/7

ANDREW LANG
RÓBERT HODOŠI

IV.

****citát****

„Chcete mať inteligentné deti? Čítajte im rozprávky. Chcete mať ešte inteligentnejšie deti? Čítajte im ešte viacej rozprávok.“
(Albert Einstein)

TIRÁŽ

Titul: 77 poviedok na večery a noci

Podnadpis: Starodávne rozprávky, kratšie

Séria: Poviedky na večery a noci #7/7

Autori: Andrew Lang, Róbert Hodoši, +ďalší

Editoval a zozbieral: Andrew Lang (*1844, +1912)

Roky pôvodného vydania poviedok: 1889-1910

Výber zostavil, preložil a spracoval: Róbert Hodoši

Jazyková úprava: Róbert Hodoši

Vydal: Robert Hodosi (*1975), Lovce, SK

1. slovenské vydanie eKnihy: 2023

Počet strán: 431 (A5)

Počet slov: 123 tisíc

Obrázok na obálke: pixabay.com, Willgard Krause

Spracovanie obálky: Lydia Hlozakova

Copyright © Robert Hodosi (*1975), 2023, SK

V.

****Kto? Komu?***

„Pre všetkých, ktorí chcú poznať minulosť, vyznať sa v súčasnosti a vedieť, čo ich čaká v budúcnosti vo svete fantázie a predstavivosti. RH

ANOTÁCIA

Kniha 77 poviedok na večery a noci je siedmou zo série 7 kníh, ktoré spolu obsahujú 400 mystických poviedok. V tejto sérii sú kratšie z nich, ich dĺžka je 4 až 6 strán (1340 až 1860 slov). Všetky sú zoradené od kratších po dlhšie. Najznámejšie z nich sú = 15*/ Cisárove nové šaty, 17*/ Cínový vojačik, 37*/ Mlynček mel, 40*/ Tri malé prasiatka, 45*/ Pán Kocúr v čižmách, a ďalšie.

Kniha obsahuje najkrajšie poviedky a rozprávky z celého sveta, ktoré boli známe pred rokom 1910. Zozbieral ich Andrew Lang, ktorý je v Spojenom kráľovstve známy ako na Slovensku Pavol Dobšinský. Ako to napovedá už názov knihy, poviedky sú vhodné na večerné čítanie, pričom slovná zásoba je vhodná pre 10 až 11-ročných čitateľov. Pôvodne boli publikované v angličtine v 12 knihách, ktoré sú známe pod názvom The Coloured Fairy Books (Farebné rozprávkové knihy). Tieto poviedky vás zavedú nielen do sveta zvierat, kráľov a princezien, ale predstavujú vám aj rôzne príbehy ľudí z minulosti. Príbehy vás poučia a pobavia o drakoch, bosorkách a troloch. Toto dielo zostavil, preložil a spracoval Róbert Hodoši.

VI.

Ďalšie knihy, eKnihy a audioknihy z vydavateľstva Robert Hodosi

Názov: 1000 slov a 4000 fráz, anglicky-slovensky
Podtitul: 1000 words and 4000 phrases, English-Slovak
Autor: Róbert Hodoši

Názov: 101 poviedok na večery a noci
Podtitul: 100 ročné rozprávky (Výber z 12 kníh)
Autori: Róbert Hodoši, Andrew Lang

Názov: Poviedky, anglicky, slovensky
Podtitul: Stories, English, Slovak
Autori: Róbert Hodoši, Andrew Lang

Názov: Traja mušketeri
Autor: Alexandre Dumas

Názov: Tisíc a jedna noc
Podtitul: Pobavenie z arabských nocí
Autor: Andrew Lang

Názov: Modrá kniha rozprávok
Podtitul: 100 ročné rozprávky
Autor: Andrew Lang

7 kníh zo série: Poviedky na večery a noci

Názov: 100+1 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, najkratšie
Séria: Poviedky na večery a noci #1/7

Názov: 77 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, kratšie
Séria: Poviedky na večery a noci #7/7

Názov: 66 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, krátke
Séria: Poviedky na večery a noci #6/7

Názov: 55 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, stredne dlhé
Séria: Poviedky na večery a noci #5/7

Názov: 44 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, dlhé
Séria: Poviedky na večery a noci #4/7

Názov: 33 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, dlhšie
Séria: Poviedky na večery a noci #3/7

Názov: 22+2 poviedok na večery a noci
Podtitul: Starodávne rozprávky, najdlhšie
Séria: Poviedky na večery a noci #2/7

Obsah

I.

II.

III.

Názov: 77 poviedok na večery a noci

Podtitul: Starodávne rozprávky, kratšie

Séria: Poviedky na večery a noci #7/7

ANDREW LANG

RÓBERT HODOŠI

IV.

citát

TIRÁŽ

V.

**Kto? Komu?*

ANOTÁCIA

VI.

Ďalšie knihy, eKnihy a audioknihy z vydavateľstva Robert Hodosi

7 kníh zo série: Poviedky na večery a noci

Obsah

1*/ Najlepší klamár na svete

2*/ Krásna Alenka

3*/ Hlúpejší manžel

4*/ Rusalka

5*/ Zadubený Jano

6*/ Urašimataro a korytnačka

7*/ Biela kačka

8*/ Dobrodružstvá staršieho šakalovho syna

9*/ Pastier svíň
10*/ Zlatý lev
11*/ Biely had
12*/ Korytnačí samček a jeho nevesta
13*/ Azmund a Soňa
14*/ Polovičné kuriatko
15*/ Cisárove nové šaty
16*/ Bobino
17*/ Cínový vojačik
18*/ Tri čierne psy
19*/ Zlatá hus
20*/ Marcel a jeho syn
21*/ Abu Nowas a jeho manželka
22*/ Na vaše zdravie!
23*/ Prunelka a slivky
24*/ Snehuliak
25*/ Jazyk zvierat
26*/ Bosorka a deti
27*/ Medveď alebo princezná
28*/ Jednoduchý Matúš
29*/ Helga a Habogi
30*/ Mačka Kisa
31*/ Partnerstvo zloдея a klamára
32*/ Zlomyselná lasica
33*/ Príbeh o Hasebovi
34*/ Šesť labutí
35*/ Veľký lotor Jano
36*/ Býk Peter

[37*/ Mlynček mel](#)
[38*/ Bosorka na lodi](#)
[39*/ Katarína a jej osud](#)
[40*/ Tri malé prasiatka](#)
[41*/ Dcéra Kráľovnej kvetov](#)
[42*/ Šakalove dobrodružstvá](#)
[43*/ Tajomné trhanie kvetov](#)
[44*/ Škatuľka tabatierka](#)
[45*/ Pán Kocúr v čižmách](#)
[46*/ Líška a vlk](#)
[47*/ Princezná Rozanela a princ Miriflór](#)
[48*/ Zlatý drozd](#)
[49*/ Malá víla](#)
[50*/ Šesť mužov vo svete](#)
[51*/ Krásna Zrenička](#)
[52*/ Číňan Hok-Lí a trpaslíci](#)
[53*/ Chytač potkanov](#)
[54*/ Princ Vrtkavý a krásna Helena](#)
[55*/ Zlatá rybka a mládenci](#)
[56*/ Káčerov chvost](#)
[57*/ Vetvička rozmarínu](#)
[58*/ Voda života](#)
[59*/ Zlatý grécky krab](#)
[60*/ Dievča s tvárou kozy](#)
[61*/ Modrá brada](#)
[62*/ Kožušinová deva](#)
[63*/ Potrestanie mnícha Jogiho](#)
[64*/ Zranený lev](#)

65*/ Alfréd alebo zelená opica

66*/ Podzemní robotníci

67*/ Príbeh veľmi zlého chlapca

68*/ Princ, ktorý chcel vidieť svet

69*/ Môj Jožko ježko

70*/ Silný princ

71*/ Krištáľová rakva

72*/ Železná pec

73*/ Mečúň

74*/ Obchodníková dcéra Dorana

75*/ Kráľovná Kvetinových ostrovov

76*/ Zázračné hodinky

77*/ Dvanásť bratov

KONIEC

Poznámky...

1*/ Najlepší klamár na svete

Andrew Lang

102. diel zo 400

srbská poviedka, počet slov 1340

Na okraji lesa žil jeden starý muž, ktorý mal iba jediného syna. Jedného dňa si chlapca zavolať k sebe a povedal mu, že potrebuje, aby mu dal zomlieť trochu pšenice. Ale že nesmie za žiadnych okolností vstúpiť do mlyna, kde je mlynár bez briadky.

Chlapec zobral pšenicu a odišiel. Ani nezašiel ďaleko a uvidel pred sebou veľký mlyn, pred ktorým stál muž bez briadky.

„Zdravím ťa, muž bez briadky!“ zvolal.

„Vitaj, synku,“ odpovedal muž.

„Mohol by som si tu niečo dať zomlieť?“

„Áno, samozrejme! Skončím to, čo robím, a potom môžeš mlieť, ako dlho sa ti len zapáči.“

Ale zrazu si chlapec spomenul na to, čo mu povedal jeho otec. Zaželal mužovi zbohom a išiel ďalej dolu povedľa rieky, až prišiel k ďalšiemu mlynu. Pritom vôbec nevedel, že hneď ako z prvého mlyna odišiel, muž bez briadky vzal vrece pšenice a náhlivo bežal k druhému mlynu. Mládenec sa tam vôbec nezastavil a pokračoval až k tretiemu mlynu. Ale i tentokrát bol muž bez briadky šikovnejší a prišiel tam inou cestou ešte pred ním. Keď sa to stalo po štvrtýkrát, chlapec sa dosť nahneval a pomyslel si:

„Je úplne zbytočné pokračovať v ceste ďalej. Zdá sa, že v každom mlyne je muž bez briadky.“ Zložil si vrece zo svojho chrbta a rozhodol sa, že pomelie svoju pšenicu tam, kde je.

Muž bez briadky domlel svoju pšenicu a začal mlieť chlapcovu.

I spýtal sa ho: „Predpokladám, že urobíme koláč z toho, čo tu máš.“

Chlapec bol trochu znepokojený, keď si spomenul na slová svojho otca, ale si pomyslel:

„To, čo sa stalo, sa už nedá vrátiť späť,“ a odpovedal:

„Nuž dobre, nech sa tak stane.“

Potom muž bez briadky vysypal múku do koryta a uprostred urobil dieru. Chlapcovi povedal, aby z rieky priniesol vo svojich rukách trochu vody na cesto na koláč. Keď bol koláč pripravený na pečenie, dali ho do pece. Zakryli ho rozžeravenými uhlíkmi a počkali, kým sa celý upiekol. Potom ho položili vedľa steny, pretože bol príliš veľký, aby sa zmestil na kredenc. Vtedy muž bez briadky povedal chlapcovi:

„Pozri, synku! Ak si tento koláč rozdelíme, ani jeden z nás nebude mať dosť. Dohodnime sa, že kto povie najväčšie klamstvo, dostane celý koláč.“

Chlapec nevedel, čo iné má robiť, tak odpovedal: „V poriadku. Začni.“

Tak muž bez briadky začal klamať tak veľmi, ako len vedel. Keď už bol unavený vymýšľaním nových klamstiev, chlapec mu povedal:

„Môj milý priateľ, ak je to všetko, čo dokážeš, to nie je nič moc! Počúvaj ma a ja ti poviem skutočný príbeh:

Počas mojej mladosti, keď som bol starý muž, mali sme množstvo včelích úľov. Každé ráno som vstal a spočítal som ich. Bolo celkom ľahké spočítať včely, ale nikdy som nevedel správne napočítať úle. Jedného dňa, keď som počítal včely, som zistil, že moja najlepšia včela chýba. Bez otáľania som osedlal kohúta a išiel som ju hľadať. Vystopoval som ju až po pobrežie. Vedel som, že prekročila more. Musel som ju nasledovať. Keď som preplával more a dostal sa na jeho druhú stranu, našiel som muža, ktorý zapriahol moju včelu ku svojmu pluhu a s jej pomocou rozsieval proso.

„To je moja včela!“ zakričal som. „Odkiaľ si ju získal?“

A muž mi odpovedal: „Bratku, ak je tvoja, vezmi si ju.“

A nielenže mi vrátil moju včelu, ale mi dal navyše aj vrece prosa, pretože mu moja včela veľmi dobre poslúžila. Potom som si vyložil vrece na plecيا. Z kohúta som vzal sedlo. Položil som ho včele na chrbát a vysadol som naň. Kohúta som viedol na povrázku, aby si mohol odpočinúť.

Ako sme leteli nad oceánom, jedna zo šnúrok na vreci sa rozviazala. Vrece sa rozdelilo na dvojce a spadlo do oceánu. Celkom sa stratilo pod vodou. Bolo úplne zbytočné o tom rozmýšľať.

Bezpečne sme sa vrátili naspäť. Bola už noc. Pustil som včelu, aby sa mohla navečerať. Kohútovi som dal seno a išiel som spať.

Ale ako som sa ráno, keď vychádzalo slnko, zobudil, aký len pohľad sa mi naskytol! Počas noci prišli vlky a zjedli moju včelu. V údolí mi zanechala medu až po členky a na kopcoch až po kolená. Začal som rozmýšľať, ako ho pozbieram, aby som si ho mohol vziať so sebou domov.

I stalo sa, že som mal so sebou malú sekerku. Tak som s ňou išiel do lesa. Dúfal som, že stretnem nejaké zviera, ktoré by som chytil, a z jeho kože by som potom urobil vrece. Ako som vošiel do lesa, uvidel som dva srnce. Skákali na jednej nohe. Skántril som ich jedným úderom. Z ich kože som spravil tri vrecia. Celé som ich naplnil medom a vyložil ich kohútovi na chrbát. Po chvíli som sa vrátil domov, kde mi povedali, že sa práve narodil môj otec a že musím ísť priniesť trochu svätenej vody, ktorou ho bolo treba pokropiť.

Ako som išiel, som stále rozmýšľal o tom, či by bolo možné získať späť moje vrece prosa, ktoré mi spadlo do mora. Keď som prišiel na miesto so svätenou vodou, uvidel som, že moje proso spadlo na úrodnú pôdu. Rástlo rovno pred mojimi očami. Ba čo viac, dokonca ho neviditeľná ruka zbierala a robila z neho koláč.

Tak som vzal koláč spolu so svätenou vodou a letel som naspäť ponad more. Keď vtom sa spustil veľký dážď. More sa začalo vzdúvať a jeho vlny zmietli so sebou môj koláč z prosa. Ach, ako som sa len nahneval pre túto stratu, keď som sa znova dostal bezpečne na zem.

Zrazu som si spomenul, že moje vlasy sú veľmi dlhé. Keď som stál, boli až po zem. Hoci keď som sedel, mi boli iba po uši. Uchopil som nôž a odrezal ním veľký prameň zo svojich vlasov, ktoré som spolu splietol. Keď prišla noc spravil som z nich uzol. Chcel som ho použiť ako vankúš. Ale ako som si mal spraviť oheň? Tabatierku som síce mal, ale žiadne drevo. Vtedy ma napadlo, že v mojom oblečení mám zastoknutú ihlu. Tak som ju vzal, rozlámal na kúsky a zapálil. Lahol som si vedľa ohňa a išiel som spať.

Ale nešťastie ma prenasledovalo naďalej. Medzitým čo som spal, z ohňa vyletela iskra a zapálila moje vlasy, ktoré hneď zhoreli.

V zúfalstve som sa hodil na zem. Okamžite som sa do nej až po pás zaboril. Snažil som sa odtiaľ vyhrabať, ale len čo som sa zabáral ešte hlbšie. Tak som bežal domov, uchopil som rýľ a vrátil som sa naspäť, aby som sa vykopal zo zeme. To sa mi podarilo. Vzal som svätenú vodu a išiel som domov.

Ako som sa vracal, všimol som si, že na poliach už dozrievala úroda a boli plné žencov. Zrazu bolo tak strašne horúco, že muži padali na zem a omdlievali. Vtedy som na nich zavolať:

„Prečo si sem neprivediete našu kobyľu, ktorá je vysoká ako dva dni a široká ako poldňa, a neurobíte si ňou tieň pre seba?“ Môj otec počul, čo som povedal. Tak rýchlo vyskočil na kobyľu a priviedol ju. Všetci ženci potom radostne pracovali v jej tieni. Zatiaľ čo ja som schmatol drevené vedro, aby som im priniesol vodu na pitie. Keď som sa dostal k studni, všetka voda v nej bola zamrznutá. Tak som si dal dolu svoju hlavu, rozbil som ňou ľad a do vedra som nabral vodu. Ako som sa blížil ku žencom, všetci na mňa kričali:

„Hej! Čo sa stalo s tvou hlavou?“ Zdvihol som hore svoju ruku a zistil som, že naozaj nemám hlavu. Pomyslel som si, že som ju určite musel nechať v studni. Bežal som naspäť a začal som ju hľadať. Všimol som si, že medzitým ju odtiaľ vytiahla líška a chystala sa ju zjesť. Opatrne som sa k nej prikradol. Svoju hlavu som jej zobral a nasadil som si ju na krk. Líške som potom uštedril taký silný kopanec, že hlasno vykričala: „Mňau, mňau!“ Vtedy z oblohy spadol veľký pergamen, na ktorom bolo napísané:

„Koláč je môj a mlynár bez briadky odíde naprázdno.““

S týmito slovami chlapec vstal, zobral koláč a odišiel domov. Zatiaľ čo mlynára bez briadky tam nechal nespokojne prehltnúť slinu naprázdno.

****Koniec****

2*/ Krásna Alenka

Andrew Lang

103. diel zo 400

maďarská poviedka, počet slov 1320

Kedysi dávno žil raz jeden kráľov syn, ktorý povedal svojmu otcovi, že sa chce zosobášiť.

„Nie, ešte nie!“ povedal kráľ. „Nesmieš sa tak ponáhľať. Počkaj, pokým neurobíš nejaký veľký skutok. Môj otec mi nedovolil sa zosobášiť, pokým som nezískal tento zlatý meč, ktorý stále nosím so sebou.“

Princ bol veľmi sklamaný. Ale nikdy ani len nesníval o tom, aby neuposlúchol svojho otca. Tak začal urputne premýšľať o tom, čo by mohol urobiť. Nemalo zmysel zostávať doma. Tak sa jedného dňa vybral do sveta, aby vyskúšal svoje šťastie. Veľa počul o troch zázračných rákoskách, preto sa rozhodol, že ich vyhľadá. Ako tak išiel, zatúlal sa až k malej chatrči, v ktorej našiel starú ženu, ktorá sa krčila pri ohnisku.

„Dobrý večer, dobrá žena. Ako vidím, už dlho žiješ na tomto svete. Vedela by si mi povedať, kde nájdem tri zázračné rákosky?“

„Áno, skutočne už žijem veľmi dlho a veľa toho viem o svete. Ale o troch zázračných rákoskách som ešte nepočula. Ale ak počkáš dozajtra, možno ti budem vedieť niečo o nich povedať.“

Nuž čakal až do rána. Celkom zavčasu zobrala stará žena flautu a pred domom na ňu začala hrať. Behom chvíľky sa pri nej zhromaždili všetky vrany sveta a začali okolo nej lietať. Ani jedna z nich nechýbala. Žena sa ich opýtala, či nevedia niečo o troch zázračných rákoskách. Ale žiadna z nich o nich nič nevedela.

Princ pokračoval vo svojej ceste. O niečo ďalej našiel ďalšiu chatrč. Bývala v nej iná stará žena. Keď sa jej princ opýtal na tri zázračné rákosky, tiež o nich nič nevedela. Ale poprosila princa, aby u nej prenocoval. Nasledujúce ráno stará žena zvolala k sebe všetkých krkavcov, ale žiaden z nich o nich tiež nič nevedel.

Princ teda pokračoval vo svojej ceste. Putoval veľmi ďaleko. Prešiel cez sedem kráľovstiev. Napokon, jedného večera, prišiel k ďalšej malej chatke, v ktorej bývala ďalšia stará žena.

„Dobrý večer, dobrá žena,“ povedal zdvorilo.

„Dobrý večer, syn môj,“ odpovedala tretia stará žena. „Máš veľké šťastie, že si sa mi prihovoril, inak by ťa čakala strašná smrť. Môžem sa ťa opýtať, kam máš namierené?“

„Hľadám tri zázračné rákosky. Vedela by si mi o nich niečo povedať?“

„Ja sama o nich nič neviem, ale počkaj dozajtra. Možno ti potom o nich budem vedieť niečo povedať.“ Nasledujúce ráno zahrála na svojej flaute. A pozrimeže! Priletela k nej každá straka zo sveta, okrem jednej, ktorá mala zranenú nohu a krídlo. Ako na ňu chvíľu čakali, priletela aj táto krívajúca straka, ktorá však ako jediná vedela, kde sú tri zázračné rákosky.

Princ sa rozhodol, že bude nasledovať túto krívajúcu straku až ku trom zázračným rákoskám. Išli stále ďalej a ďalej, až napokon prišli k veľkej kamennej stene, ktorá bola veľmi vysoká.

„Nuž, princ,“ povedala straka, „rákosky, ktoré hľadáš, sú za touto stenou.“

Princ nestrácal čas. Pristavil svojho koňa vedľa steny, postavil sa na sedlo a preliezol cez stenu. Potom sa rozhlíadol okolo seba. Našiel tri rákosky, vytrhol ich a vybral sa na cestu domov. Ako tak išiel, jedna z rákosiek zrazu praskla. Roztvorila sa a vyskočila z nej krásna dievčina, ktorá sa mu prihovorila:

„Láska môjho srdca, ja som tvoja a ty si môj. Daj mi za pohár vody, aby som sa mohla napiť.“

Ale princ nemal so sebou žiadnu vodu. Keď si to dievčina všimla, premenila sa na vtáča a odletela. Princ zo zvedavosti roztvoril druhú rákosku. Stala sa mu presne tá istá vec.

Aký len bol opatrný s treťou rákoskou! Čakal, až dokedy neprišiel k studni. Vtedy roztvoril tretiu zázračnú rákosku. Vyskočila z nej dievčina, ktorá bola sedemkrát krajšia ako tie dve predtým. Tiež mu povedala to isté:

„Láska môjho srdca, ja som tvoja a ty si môj. Daj mi za pohár vody, aby som sa mohla napiť.“

Tentokrát mal vodu pripravenú. Krásna dievčina od neho neodletela. Uhasila svoj smäd a s princem si sľúbili, že sa budú navždy milovať. Potom pokračovali v ceste domov.

Čoskoro sa dostali do princovej krajiny. Vtedy si princ zaželel, že svoju nevestu chce priviezt' na kráľovský dvor v nádhernom kočiari. Tak sa rozhodol, že po jeden taký zájde do mesta. Svoju snúbenicu z rákosky, ktorá sa volala Alenka, nechal pri studni na starosti kráľovským pastierom, ktorí tam pásli svoje stáda kráv a čriedu ošípaných.

Nanešťastie hlavný pastier mal škaredú a už dosť starú dcéru. Medzitým čo bol princ preč, ju obliekol do krásnych šiat a Alenku zhodil do studne.

Zanedlho sa princ vrátil. Priviedol so sebou svojho otca, matku a niekoľko dvoranov, aby odprevadili jeho Alenku domov. Ako sa všetci len prizerali, keď namiesto krásnej Alenky tam uvideli škaredú pastierovu dcéru. Avšak nezostávalo nič iné, len ju vziať na kráľovský dvor. O dva dni neskôr sa s ňou princ zosobášil a jeho otec mu odovzdal kráľovskú korunu.

Ale nový kráľ nemal pokoja na duši. Vedel, že ho nejakým podviedli, ale nevedel ako. O niekoľko dní neskôr si zaželel, aby mu priniesli trochu vody zo studne, pri ktorej predtým nechal svoju Alenku. Túto úlohu išiel splniť jeho kočiš. Keď vytiahol zo studne vedro s vodou, našiel v ňom plávať krásnu malú kačku. S úžasom na ňu pozeral. Keď vtom kačka z vedra vyskočila a premenila sa na ufúľané dievča, ktoré teraz stálo vedľa neho. Dievčina sa s kočišom vrátila do paláca, kde ju zamestnali ako slúžku.

Celé dni mala plno práce. Keď mala trocha voľného času, sadla si a priadla. Jej praslica sa točila sama, jej vreteno priadlo samé, a jej ľan sa sám stácal. Pritom bolo jedno, koľko z neho minula, stále ho mala nadostač.

Keď sa o tom dozvedela kráľovná, alebo radšej pastierova dcéra, veľmi si želela vlastniť tú praslicu, ale dievčina jej ju rozhodne odmietla dať. Súhlasila len pod tou podmienkou, že bude môcť spať v kráľovej izbe. Kráľovná sa veľmi nahnevala a veľmi ju vyhrešila. Ale keďže po tej praslici veľmi túžila, napokon s tým súhlasila. Avšak kráľovi dala pred spaním uspávací prášok.